

P O O R T

F O L I O

J O Z E F

P I L Á T

LET'S MAKE PARADISE TOGETHER

ENG

The artwork "Let's make paradise together" is inspired by spreading information through the traditional megaphones known as ampli-phones in Slovakia and the Czech Republic. Every day, a common voice coming from these cup-shaped speakers placed in each town accompanies inhabitants of each establishment from dawn till dusk reaching every nook and cranny. Daily news provides informative reports about a birth of a new resident, a couple tying the knot, discounts on tomatoes, or a recent passing away of their neighbour.

..What will, however, happen if - one day - in this small village, an ampli-phone starts airing a countdown of a space shuttle launch?

The work is by its own nature a reminiscence of a tragedy that took place in 1950 when approximately 750 militiamen and armed forces occupied my hometown for a few days. After the incident, my hometown has, based on a short documentary flick by Ladislav Kudelka, adopted a name "A village full of defiance."

Considering the deteriorating political situation in Slovakia and reminiscing of tragedies my grandparents had gone through, I reckon the only safe site for Šunava (my hometown) residents is in fact a place on the Moon.

The contents of my audio installation (ampli-phone) is aimed neither at the ground nor the floor, but rather at the open space.

<https://vimeo.com/402472369>

<< Amplifier, audio installation TESLA loud speakers, Diploma project, Galeria 18A, Warsaw, 4x4x4 m, 2018

Šunava

SK

Inštalácia pod názvom „Urobme si raj“ je inšpirovaná šírením informácií pomocou charakteristických megafónov, známych aj ako amplióny na Slovensku alebo v Česku. Hlas šíriaci sa z okrúhlych ampliónov sprevádza obyvateľov malých dedín počas celého dňa od svitu do súmraku. Každý deň znejú dôležité informácie týkajúce sa narodenia nového obyvateľa, svadby, smrti blízkeho alebo akcie na ovocie a zeleninu u miestneho predajcu.

Čo sa však stane, ak jedného dňa v takejto malej dedinke amplióny začnú odpočítavať štart rakety do vesmíru?

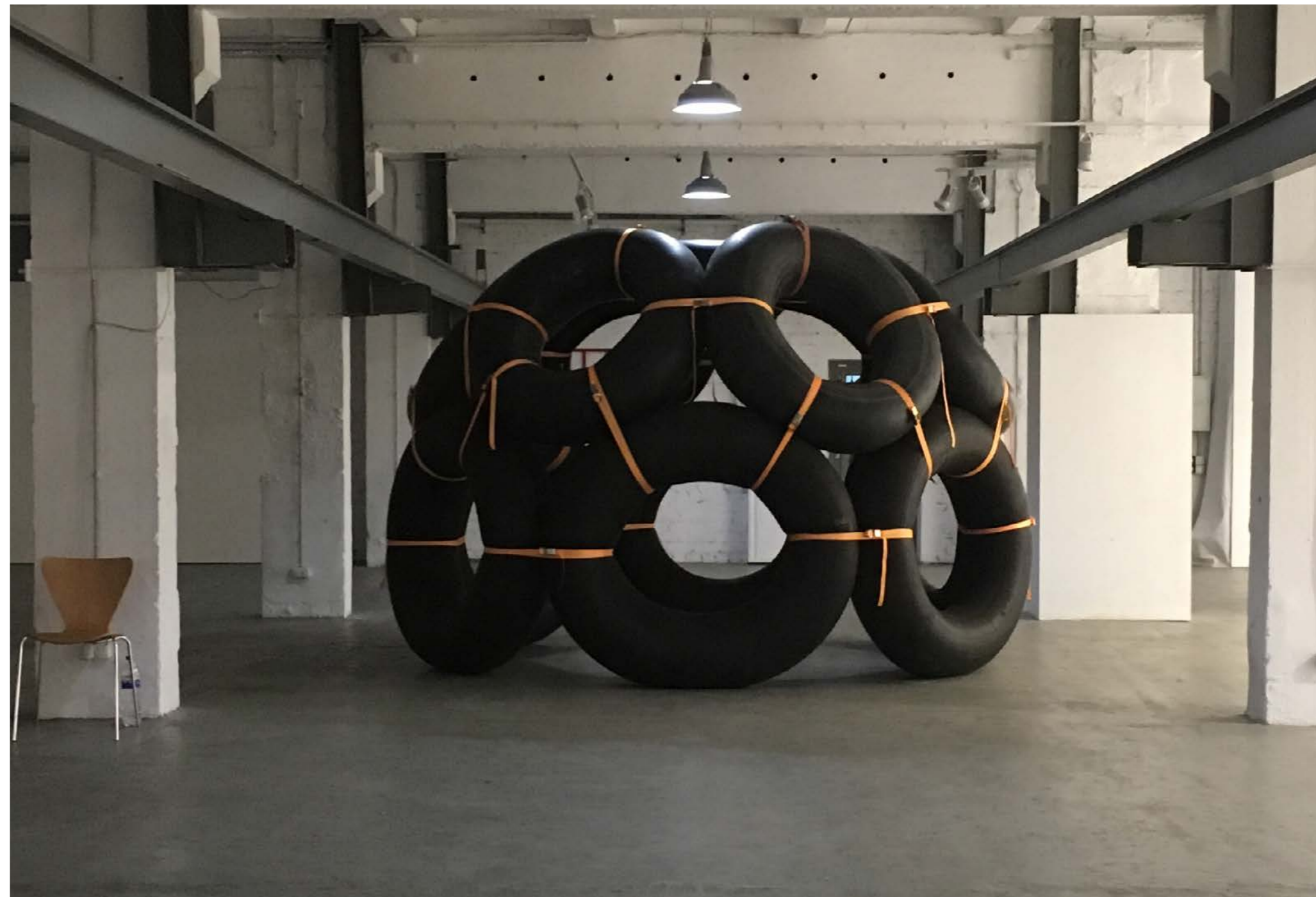
Práca je svojím spôsobom spomienkou na tragédiu z roku 1950, keď počas niekoľkých dní moju rodnú dedinku okupovalo asi 750 policajtov vrátane armády. Po tomto nešťastí si dedina podľa názvu krátkeho dokumentárneho filmu Ladislava Kudelku (1969) osvojila prezývku „Obec plná vzdoru“. Vzhľadom na zhoršujúcu sa situáciu na Slovensku a pamätajúc si tragédie, ktoré prežili moji starí rodičia, vidím, že jediný bezpečný domov pre Šunavu (moju obec) je až na Mesiaci.

Obsah audioinštalácie (Ampliónov) nie je nasmerovaný na Zem alebo podlahu, ale do voľného vesmírneho priestoru.

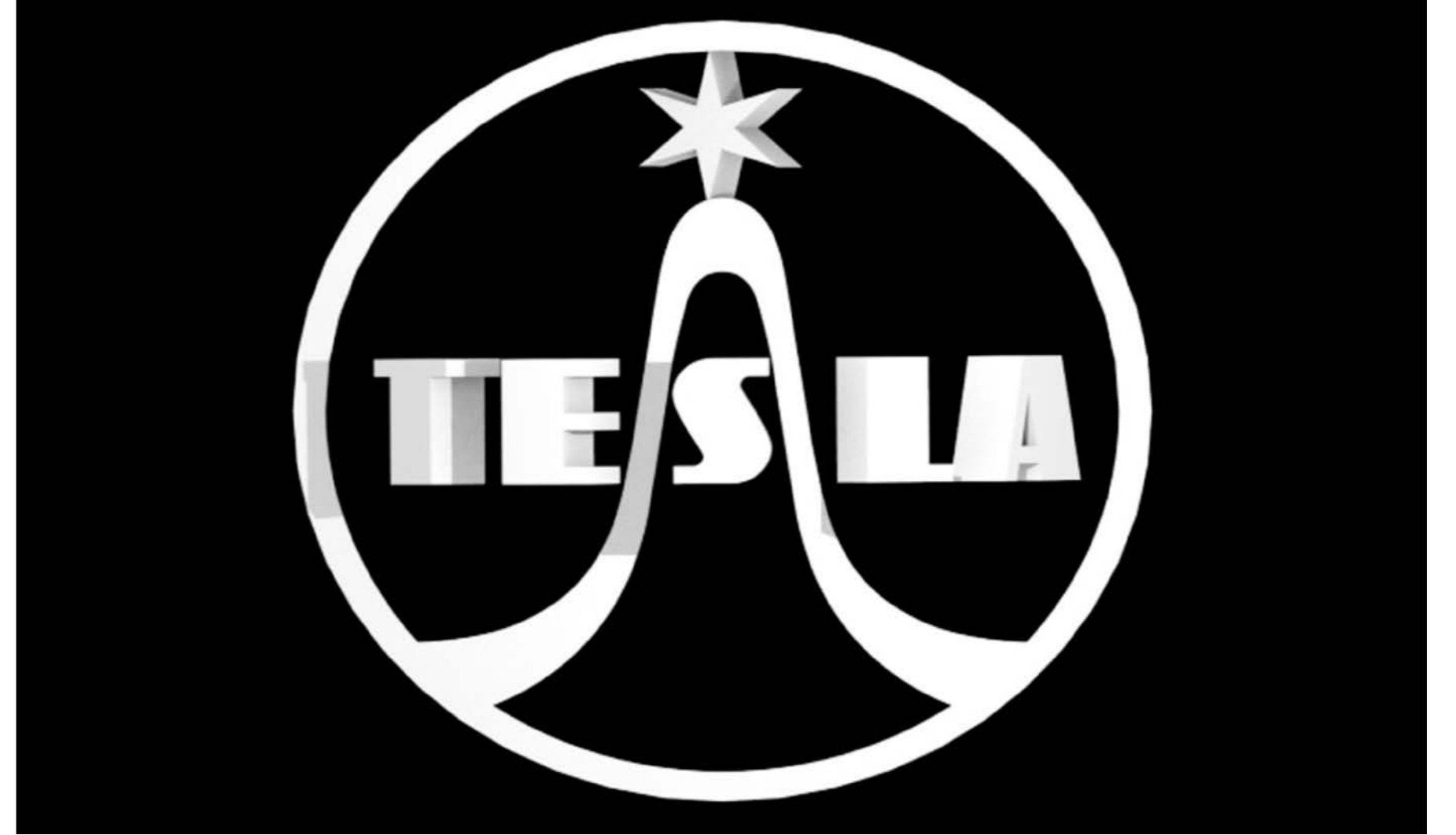
Šunava, The moon's first city, 3D print, plastic, 80x80x40 cm, 2018

from cycle: Let's Make Paradise Together, Inner tube, 5x5x4m, curator: Kateryna Filyuk, IZONE, Kyiv >>

Cabi of tractor ZETOR, the first Czechoslovak satellite, wood 2x2x2 m , 2018

TESLA, render, video 3,44min, 2018

I Will Be There Even If It Kills Me

ENG

curator text - Kaja Werbanowska, Galeria Promocyjna

The title of the exhibition by Jozef Pilát refers to the well-known Slovak saying: "Budem, aj keby mali traktore padať" (I will, even if the tractors fall from the sky), which means: I will, even if it kills me.

The exhibition presented at the Promotional Gallery is a continuation of the author's utopian exhibition "Let's make a paradise" (2018), during which the artist "sent" his native Slovak village of Šuňava to the Moon, using the cabin of the Zetor tractor. Referring to the tragic events of 1950, when the town was occupied by several hundred policemen, he decided that the Moon would be the only safe place for its inhabitants.

Pilát once again invites us to his world, stimulates our imagination and forces us to think abstractly. The title of the exhibition itself means a confrontation with reality - the fall of tractors from the sky is a symbolic collision of utopia with a dystopia that we experience every day. The title metaphor, like from a sci-fi film, is for the artist a literal return to the roots, personal story of a return to his hometown. Pilát also draws attention to the general problem of small farms and the transfer of their heritage from father to son.

Next to the tires of the Zetor tractor, in the gallery space, Jozef Pilát places thistles in the form of paintings-installations, which are a parable of the artist's return to the village where he lived since childhood. This combination is a symbolic split between desire and duty. Pilát also asks himself who decides when a plant is a pest and when it is not? After all, thistles, today considered weeds, were formerly considered medical herbs. Perhaps, just like with people, it all depends on where they are.

The exhibition was created thanks to the ENTRY INITIATIVE award.

http://www.entry.net.pl/index_en.html

KUDLIBABKA, triptych, material: cotton 98% lycra 2%, plywood, 200x160cm, 2020

SK

Budem, aj keby mali traktory padať z neba
Kurátorský text - Kaja Werbanowska, Galeria Promocyjna

Názov výstavy Jozef Piláta odkazuje na známe slovenské príslovie: „Budem, aj keď mali traktore padať“.

Výstava prezentovaná v Galeria Promocyjna je pokračovaním autorovej utopickej výstavy „Urobme raj“ (2018), počas ktorej umelec „poslal“ svoju rodnú slovenskú dedinu Šuňava na Mesiac pomocou kabíny traktora Zetor. V projekte sa inšpiroval o tragickými udalosťami z roku 1950, keď jeho dedina bola okupovaná niekoľkými stovkami policajtov, rozhodol sa, že Mesiac bude pre jej obyvateľov jediným bezpečným miestom.

Pilát nás opäť pozýva do svojho sveta, stimuluje našu fantáziu a núti nás uvažovať abstraktne. Názov samotnej výstavy znamená konfrontáciu s realitou - pád traktorov z neba je symbolickou zrážkou utópie s dystópiou, ktorú prežívame každý deň. Metafora v titule, podobne ako v prípade sci-fi filmu, je pre umelca doslovným návratom ku koreňom, osobným príbehom návratu do jeho rodného mesta. Pilát upozorňuje aj na všeobecný problém malých fariem a prenos ich dedičstva z otca na syna.

V expozícii autor umiestňuje duše traktora Zetor vedľa malieb v podobe bodliakov, ktoré sú podobenstvom umelcovho návratu do dediny, v ktorej od detstva žil. Táto kombinácia je symbolickým rozdelením medzi túžbou a povinnosťou. Pilát sa tiež pýta, kto rozhodne, kedy je rastlina škodcom a kedy nie? Nakoniec, bodliaky, ktoré sa dnes považujú za burinu, sa predtým považovali za liečivé byliny. Možno, rovnako ako u ľudí, všetko záleží na tom, kde sú.

Výstava bola vytvorená vďaka oceneniu INICJATYWA ENTRY.

http://www.entry.net.pl/index_en.html

<https://vimeo.com/402503349>

I Will Be There Even If It Kills Me/ Będę, nawet jeśli traktory będą padać z nieba,
material: Aluminum foil (knitting) 300x200cm, Video installation 4 min,
tire inner tube, 250x250x250cm,
oil, akryl, plywood, 125x60x60cm (polywood)
2020

Holy Family, from cycle I Will Be There even if it kills me, tryptych, material: cotton 98% lycra 2%, plywood, 2019-2020

MIMEZIS

ENG

Aristoteles defined mimesis as imitation of reality, which all art is based on. Piece by Jozef Pilát has two levels - one a personal story and the second one warning about ecological issues and nature preservation. The author reflects his own roots - small village Šunava in Tatra Mountains. His grandfather as a young man bought a field here and planted two red spruces on it. With time passing, whole forest sprouted, with grandfather's spruces as its highest points. Left to their own destiny, they fell victim to illegal felling. After several court hearings, Pilat family was able to get the wood back - however only in form of boards.

This history is the starting point of the installation. From the grandfather's boards, he started to work with woodcut technique, pressing the wood's structure to fabric. Resulting 54 pressings were assembled in the shape of a flower (54 is number of sunflower's petals). Together they created a metaphor of tree log as well as cycle of universe. Pressed drawings of the wood symbolically again became wood. The boards returned to the nature.

<<MIMEZIS, 2017 - 2019, drevoryt, netkaná textília, 250 × 250 × 550 cm,
Centrum Rzeźby Polskiej Orońsko,

SK

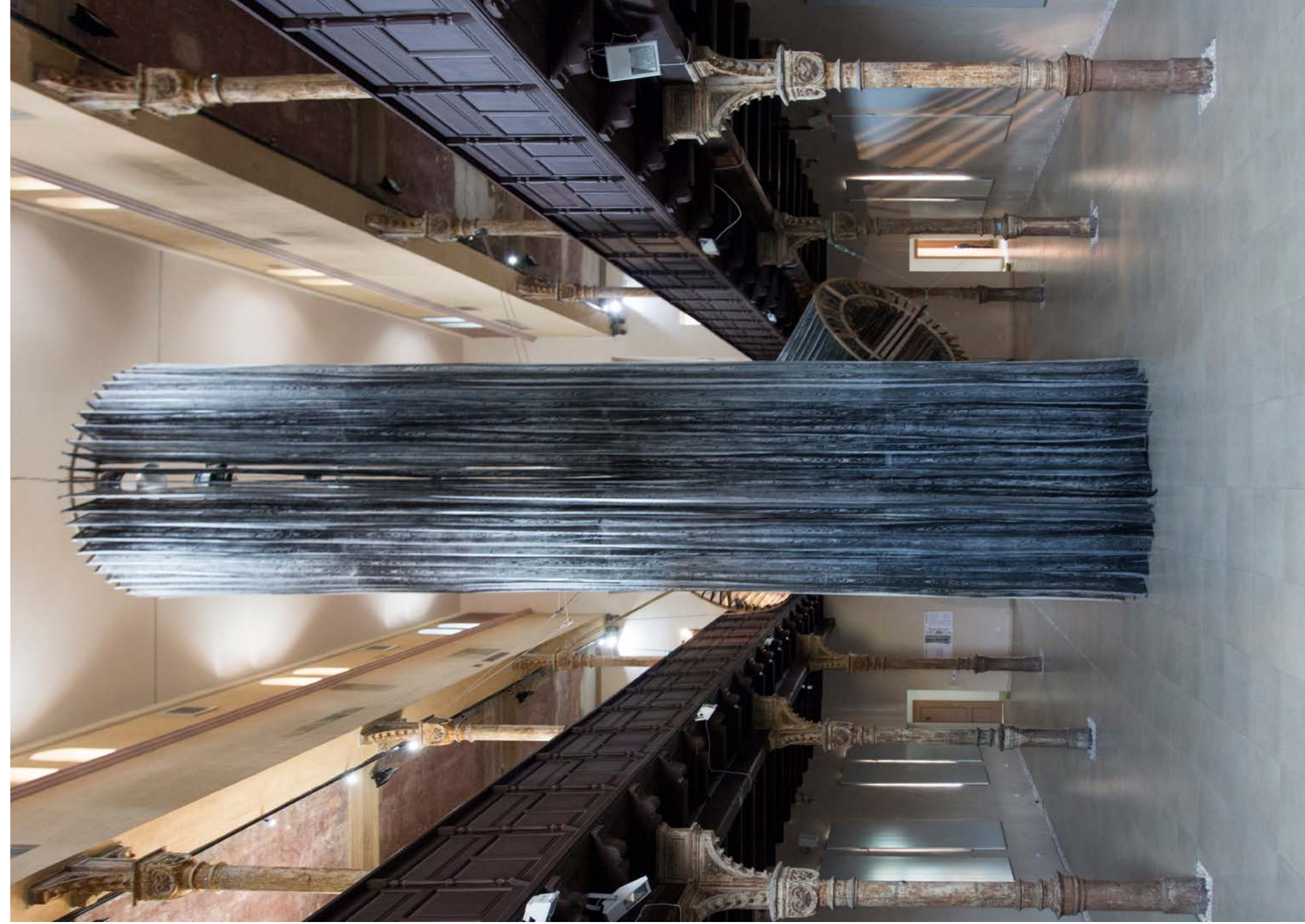
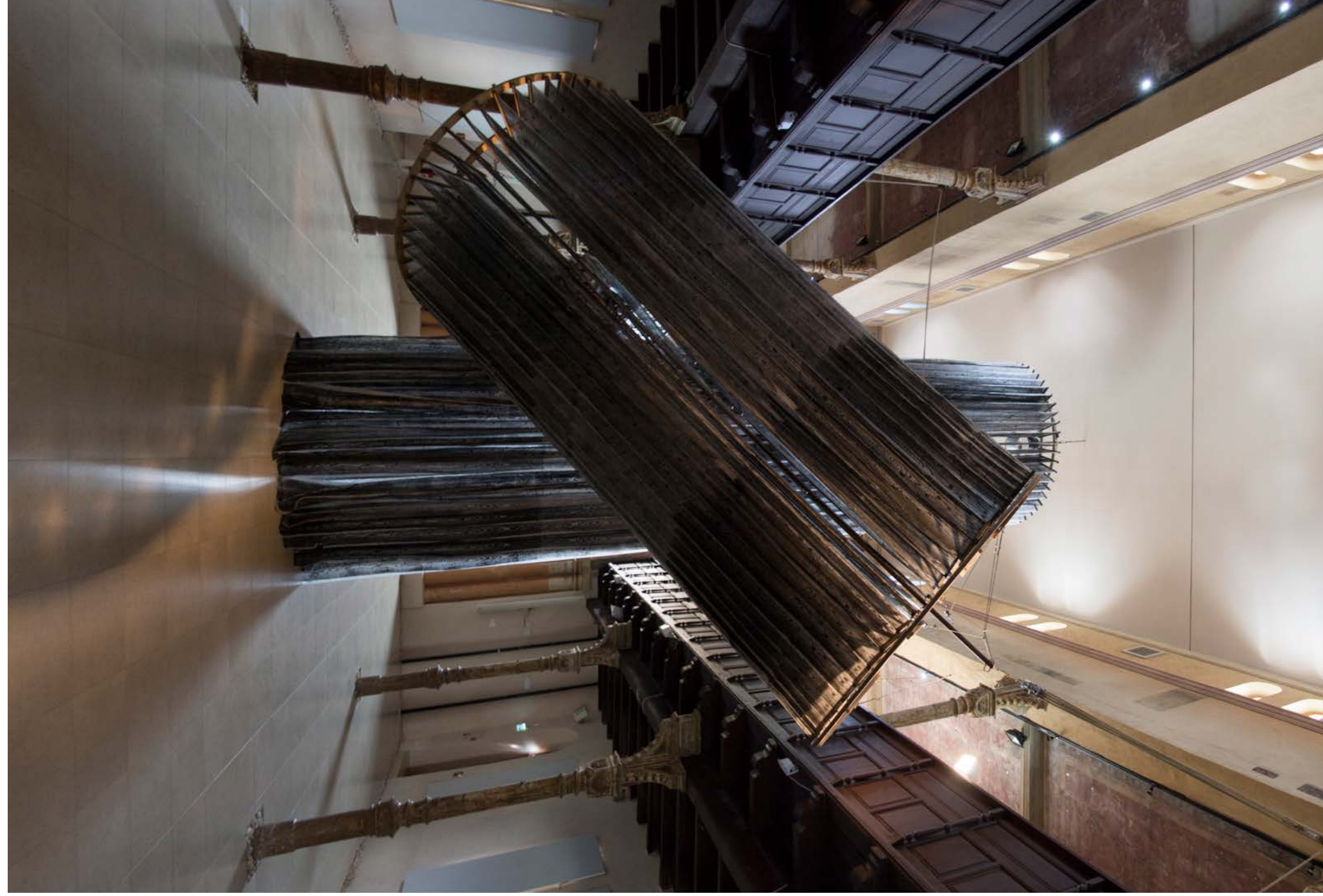
Podľa Aristotela slovo Mimézis znamená napodobňovanie skutočnosti, ktoré tvorí základ umenia. Práca Mimezis má dve úrovne odkazu. Ten vnútorný je môj osobný príbeh, vonkajší upozorňuje na súčasné ekologické problémy ochrany prírody.

Objekt sa vzťahuje k môjmu pôvodu - k malej tatranskej dedinke s ľubozvučným názvom Šunava. Môj pradeda tu v mladosti kúpil pole a na jeho hraniciach zasadil dva červené smrek. Postupom času na lúke vyrástol zelený les, v ktorom dva najvyššie vrcholy boli práve stromy môjho pradeda. Vydané napospas osudu padli za obeť nelegálnemu výrubu. Po niekoľkých súdnych procesoch sa nám podarilo získať drevo naspäť. Drevo však už bolo vo forme dosiek.

Táto história je vstupným bodom mojej inštalácie. Z dosky pradedkovho stromu som začal technikou drevorytu odtlačať štruktúru letokruhov dreva na netkanej látke. Takto vzniknutých 54 odtlačkov (číslo 54 je súčet lupeňov slnečnice) som uložil som do tvaru kvetu. Spoločne tak vytvorili metaforu kmeňa stromu a súčasne zobrazujú cyklickosť vo vesmíre. Odtlačené letokruhy dreva na plátne sa symbolicky znovu stali stromom. Dosky sa znovu vrátili do prírody.

https://www.instagram.com/p/ByA_B_

MIMEZIS I-II, 2017-2019, Woodcut, 2,5x2,5x5,5/10m, exhib. ŠUŇAWOOD,
curator: Dominika Chranová, Synagoga status quo ante, g. Jána Koniarka Trnava